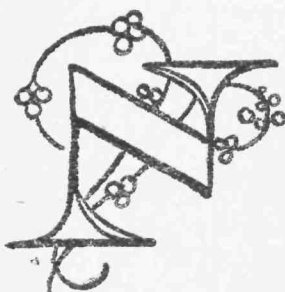

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΜΠΟΚΑΤΣΙΑΜΠΗ

ΕΑΝ καλλιτεχνικήν ἐργασίαν παρουσίασεν εἰς τὴν ἐτησίαν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του ἐκθεσὶν ὁ διακεκριμένος ζωγράφος καὶ καθηγητὴς τῆς Καλλ. σχολῆς κ. Β. Μποκατσιάμης. Οἱ νέοι πίνακες περὶ τοὺς 25, εἶνε ἀντάξιοι τῆς φήμης του. Καὶ εἰς τὰ ἔργα αὐτὰ εἶνε ὁ δυνατός, ὁ ἐμπνευσμένος, ὁ ποιητικώτατος καλλιτέχνης. Ἐφέτος κυριαρχεῖ μέγας πίναξ «Γιὰ τὸ ψάρεμα». Ἀπὸ τὴν προκυμαίαν τῆς Κερκύρας φεγγοῦν ἡ ψαρόβαρκες. Ἐνῆς θαυμασίου διπλοῦς φωτισμοῦ κυανοῦς καὶ κυτρινοῦ προσδίδει μίαν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν. Ὁ καλλιτέχνης ἀναδεικνύεται τέλειος κάτοχος τῶν μυστηρίων τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ ὁρίζοντος. Εἰς τὰς λεπτομερείας ἀκριβῆς, εἰς τὸ σύνολον παραστατικώτατος. Μία τρικυμία μὲ ἐν σπάσιμο κύματος, γεμάτη ὁρμή καὶ κίνησιν, τὸ Καλαπάτισμα, μία γωνία τοῦ Πειραιῶς λιμένος, εἶναι ἀπεικονίσαι μὲ πολλὴν εἰλικρίνειαν φιλοτεχνήσεται. Ἐκ τῶν τοπειῶν εἰς ἃ κυριαρχεῖ ἡ Ἀττικὴ φύσις μὲ τὸ χάρισμα τῆς ἀκριβοῦς ἀποδόσεως, ἡ Ἄλυσσις, ἡ Πικροδάφνη, ἡ Φθινοπορινὴ δούσις, ἡ Δεξαμενὴ τῶν Παναθηναίων, ἡ Κολοκυνθοῦ εἶνε ἀπόψεις γραφικώταται. Δύο κεφαλαί-ἐν pendant ἐκφράσεως- τὸ Τάμμα καὶ τὸ Χαμόγελο εἶνε δύο στολισμοὶ τῆς ἐκθέσεως. Εἰς τὸ Τάμμα ἡ μελαγχολία μᾶς συμπλασάταις καλογρίτσας διαθέτει τὸν θεατὴν συμπαθῶς. Ἐνθ' τὸ πονηρὸ γέλιο τῆς ἄλλης κόρης, τῆς κομικῆς, ἐμβάλλει εἰς πειρασμόν. Τὴν ἐκθεσὶν συνεπληρῶσαν παλαιότερα ἐκλεκτὰ ἔργα ὡς τὸ Castelo S. Angelo τῆς Ρώμης, ἡ Ἑβραϊκὴ συνοικίᾳ τῆς Κερκύρας. Οἱ φιλότεχνοι κ. κ. Σ. Τρικούνης, Ἡλιάσκος, Γεώργιος, Β. Τσιγγῆς, αἱ δεσπ. Δαμιανοῦ καὶ Καρατζᾶ ἀνήγαγον περὶ τὰ δώδεκα ἔργα ἐκ τῆς καλλιτεχνικῆς τῶν φοιτῶν.

ΚΟΓΕΒΙΝΑ

Ὁ κ. Κογεβίνας ὑπῆρξεν ὁ μόνος Ἕλλην καλλιτέχνης, ὅστις εἰργάσθη πολεμικὰς εἰκόνας, παρακολουθεῖται εἰς τοὺς ἐκδημοκρατικοὺς ὅγκους τῆς Σαντορίνης καὶ τῆς Παλαιοκαστρίτσας, ἐδῶ ὑποχωρεῖ καὶ μία ὑποβλητικότης, τὴν ὅποιαν μᾶς ἔχει δώσῃ ἰδιαίτερος εἰς τὴν Κερκυραϊκὰ τοπεία, κυριαρχεῖ. Ἀπέδωκε εἰς τὰς φύσις δυσκόλους συνθέσεις του μὲ ὀπίσθητα γραμμῶν καὶ ἀνελπίστευτα ἐπεισόδια, πορείας, μάχας, μ' ὅλην δὲ τὴν φρίκην τοῦ πολέμου διαφαίνεται μία ποιήσις.

Ἐκ τῶν πολεμικῶν του πινάκων ἀνερχομένων εἰς 15 ὁ καλλίτερος εἶνε ἡ «Παλινόστησις τῶν προσφύγων», μία θλιβερά ἐπάνοδος τῶν ἐκτοπισθέντων Ἑλ-

λῶν. Ἐνας ὄμιλος, ἀποτελῶν καραβάνι, βαδίζει. Ὁ ἀραμπῆς φορτωμένος μὲ τὰ ἀπομεινάρια τῶν πραγμάτων τοῦ σπιτιοῦ. Ἐνας σκύλος προηγείται. Εἰς τὸ ἄκρον τοῦ δρόμου ἕνα ἀλόγο σκοτωμένο. Ἀνωθεν τοῦ σμήνους κοράκιον περὶπταται. Ἡ τοποθέτησις καλὴ καὶ ἡ κίνησις εἶνε ἐκφραστικὴ.

Ἡ «Μάχη τοῦ Σκρά» παρυσιάζει μίαν νεωτεριστικὴν ἀποψιν τοῦ πολέμου μὲ τὰς ἐπιστημονικὰς μεθόδους. Δείπει εἰς τὰς νεωτέρας μάχας ἡ μεγαλειώδης κίνησις τῶν παλαιότερων πολέμων. Εἶνε ἄγών κυρίως ὑπόγειος καὶ ἐναέριος, ἄγών ὑπερτηλεβόλων καὶ ἀσφυσιογόνων. Θεαματικῶς ἐγίνε μονότονος, θαμβός, θορυβώδης. Ἐπομένως οἱ σημερινοὶ πολεμικοὶ πίνακες δὲν εἶνε δυνατόν ἢ νὰ ὑπερῃσούν εἰς ἐντύπωσιν καλλιτεχνικὴν. Εἰς τὴν μάχην τοῦ Σκρά προχωροῦν μέσα εἰς τὸ χαράκιμα οἱ στρατιῶται· ἐνθ' ὁ θρυλικὸς λόφος περὶν στεφανοῦται ἀπὸ τὰς ἐκρήξεις τῶν ὀβιδίων. Εἰς τὴν «Νυκτερινὴν ἐπίθεσιν τῆς Δοιράνης» μία φάλαγξ ἐκτυλίσσεται ἐπιτιθεμένη κατὰ τοῦ ἐλθροῦ, ἐνθ' ἄνωθεν διασταυροῦνται δριβίδες καὶ ἐκτινάσσονται φωτοβολίδες. Εἶνε πίναξ μᾶλλον διακοσμητικὸς. Οἱ «Τοῦρκοι αἰχμάλωτοι» ἐργαζόμενοι εἰς μίαν ὁδόν, εἶνε κάλλιστος πίναξ εἰς φῶς καὶ σχέδιον.

Ἡ εἴσοδος τῆς Μεραρχίας Σεραῶν εἰς τὴν ὁμώνυμον πόλιν, ἡ προέλασις τοῦ 12 Συντάγματος πρὸς τὰ Σκότια, δίδουν μίαν ἰδέαν στρατιωτικῶν κινήσεων, ὕστερον ὅμως τεχνικῶς. Ἡ περιτολία ἑλλην. ἀεροπλάνων ὑπὲρ τὴν Γευγελὴν ἀπεικονίζει μίαν ἀποψιν περιεργωτάτην διὰ ζωγραφικὸν πίνακα.

Εἰς τὰ Eaux forts ὁ κ. Κογεβίνας ἀναδείκνυται ἀρίστος. Μερικοὶ πίνακές του μικροὶ ἀξίζουν περισσότερον ἀπὸ μερικοὺς ἄλλους μεγάλους, ἔχοντας ἀξιώσεις. Εἶνε σκίτσα μὲ ζωὴν. Ὁ «Ἀβέρωφ» στὴ Πόλιν, μὲ τὴν Ἀγ. Σοφίαν εἰς τὸ βάθος, ἡ Περὶ-θαλμὶς γυναικῶν εἰς τὰς Σέρρας, αἱ ὁποῖαι εἰς μίαν πένθμιον σειρὰν, φαντάσματα δυστυχίας, περιμένουν διὰ νὰ πάρουν τὸ συστάριον, εἶνε τὰ ἀρίστα.

Εἰς ἄλλην πλευρὰν, ὁ συμπαθὴς καλλιτέχνης ἐκθέτει διάφορα ἄλλα ἔργα, ὧν ὑπερέχει ὁ «Ἐσπερινός». Ἡ σκηνοθεσίᾳ ἀρίστη, ποιητικωτάτη. Ἡ φύσις ἔχει μίαν γαλήνην πληρὴν μυστικοπαθείας. Ὁ βοσκὸς ἐπιστρέφει, τὸ μισοφύγαρο φωτίζει μελαγχολικά. Αἱ ἀπόψεις τῶν μονῶν τῶν Ἀγ. Ὅρους ἀρετὰ ἐπιτυχεῖς. Ἡ Κυβέρνησις ἡγόρασε δύο ἔργα καὶ γνωστοὶ φιλότεχνοι περὶ τὰ 15. Τὰ ἐν ὅλῳ ἐκτεθέντα ἔργα ἀνερχονται εἰς 100.

Ὁ κ. Τόμπρος ἐκόσμησε τὴν ἐκθεσὶν μὲ δύο ἔργα του, τὴν «Περίτρομη» καὶ τοὺς «Ἀποδιωγμένους», ἐμπνευσμένα ἀπὸ τοὺς διωγμοὺς τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων. Τὸ δεύτερον ἰδίως εἶνε ἐκφραστικώτατον· μία πνοὴ ἀνωτέρας τέχνης τὸ ἠνύησε.

ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ

Δύο ἐφάμιλλοι εἰς σατυρικὴν δύναμιν καὶ καλλιτεχνικὴν γραμμὴν γελοιογράφοι, ὁ κ. Γ. Μανουλάκης (Noir) καὶ Ε. Παπαδημητρίου ἐξέβησαν σειρὰν χαριεστάτων γελοιογραφικῶν εἰς δύο αἰθούσας τῆς Ἑταιρείας «Coeq rouge». Εἶνε γνωστὴ ἡ χάρις καὶ ἡ ἐπτότης μετ' ἧς χειρίζονται τὴν μοιρῶν βδίδα ἀμφοτέροι, ἐκ τῶν δημοσιεύσεων διαφόρων Ἀθηναϊκῶν τύπων. Ἄλλ' ἤδη συγκεντρωμένον ἢ μᾶλλον ἀδελφωμένον τὸ ἔργον τῶν ἐλκύει ζωηροτέραν τὴν ἐκτίμησιν. Ἐκ τῶν γελοιογραφικῶν τοῦ Noir, ἀνερχομένων εἰς 72, ἡ Ἑνκελ, ὁ κ. Κ.